CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL M. B. ELMER van 17 mei 1995 *

1. Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 20 september 1994, heeft de Commissie het Hof verzocht vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 92/44/EEG van de Raad van 5 juni 1992 betreffende de toepassing van Open Network Provision (ONP) op huurlijnen [1], en subsidiair, de Commissie niet binnen de gestelde termijn daarvan in kennis te stellen, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2. Ingevolge artikel 15 van de richtlijn dienen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om vóór 5 juni 1993 aan de richtlijn te voldoen.

Omdat de Helleense Republiek de Commissie niet binnen die termijn had meegedeeld, dat zij de richtlijn had omgezet, leidde de Commissie bij brief van 9 augustus 1993 de niet-nakomingsprocedure van artikel 169 van het Verdrag in. Toen de Griekse regering daar niet op reageerde, zette de Commissie haar standpunt nogmaals uiteen in een met redenen omkleed advies van 7 februari 1994.

Bij brief van 7 april 1994 antwoordde de Griekse regering zowel op de inleidende brief als op het met redenen omkleed advies van de Commissie. De regering verklaarde in die brief, dat zij bezig was met de omzetting van de richtlijn in het Griekse recht.

Omdat de Commissie daarna echter van de Griekse regering niets meer hoorde over de omzetting van de richtlijn, heeft zij het onderhavige beroep bij het Hof ingesteld.

3. De Griekse regering betwist niet, dat zij de betrokken richtlijn in Grieks recht moet omzetten en dat dit niet binnen de in de richtlijn gestelde termijn is gebeurd.

In haar bij het Hof ingediende memorie verklaarde de regering evenwel, dat zij de Commissie reeds in haar brief van 7 april 1994 had laten weten, dat de omzetting van de richtlijn een aantal moeilijkheden oplevert, die voor een deel te wijten zijn aan de aard van de richtlijn en voor een deel aan het feit dat er in het Grieks recht geen raamregeling voor de telecommunicatiesector bestaat. De

* Oorspronkelijke taal: Deens.

1 — PB 1992, L 165, blz. 27.

bevoegde minister heeft daarom een bijzondere werkgroep ingesteld, die alle aspecten van het probleem dient te onderzoeken.

De Griekse regering voerde verder aan, dat de bijzondere werkgroep de Commissie in mei 1994 een ontwerp van bestuursrechtelijke bepalingen ter omzetting van de richtlijn heeft toegestuurd. De reden waarom die bepalingen nog steeds niet in het *Staatsblad van de Helleense Republiek* zijn bekendgemaakt, is dat er nog steeds geen raamwet betreffende de telecommunicatiesector is vastgesteld. Die wet is inmiddels evenwel door het Griekse parlement goedgekeurd en zal binnenkort worden bekendgemaakt.

Onmiddellijk na de bekendmaking van de raamwet zal de bevoegde minister bovengenoemde bepalingen ter omzetting van richtlijn 92/44 vaststellen.

4. Volgens vaste rechtspraak van het Hof kan een Lid-Staat zich niet ten exceptieve beroepen op nationale bepalingen, praktijken of situaties ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van krachtens het gemeenschapsrecht op hem rustende verplichtingen. [2]

Bovendien is het vaste rechtspraak van het Hof [3], dat het voorwerp van een beroep krachtens artikel 169 EG-Verdrag wordt vastgelegd in het met redenen omkleed advies van de Commissie. Zelfs wanneer de niet-nakoming wordt beëindigd tijdens de behandeling voor het Hof, behoudt de vordering haar belang voor het bepalen van de grondslag van de eventuele aansprakelijkheid van de niet-nakomende Lid-Staat jegens andere Lid-Staten, de Gemeenschap of particulieren.

5. Aangezien de Helleense Republiek niet heeft betwist, dat richtlijn 92/44 niet binnen de in haar artikel 15 gestelde termijn in Grieks recht is omgezet, moet worden vastgesteld dat de Helleense Republiek, gelijk door de Commissie is gesteld, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

6. De Commissie heeft gevorderd de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen. Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering dient de in het ongelijk gestelde partij in de kosten te worden verwezen, voor zover dit is gevorderd.

2 — Zie bij voorbeeld arrest van 18 mei 1994, zaak C-303/93, Commissie/Italië, Jurispr. 1994, blz. I-1901.

3 — Zie onder andere arrest van 1 december 1993, zaak C-37/93, Commissie/België, Jurispr. 1993, blz. I-6295.

Conclusie

7. Mitsdien geeft ik het Hof in overweging voor recht te verstaan:

„— door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 92/44/EEG van de Raad van 5 juni 1992 betreffende de toepassing van Open Network Provision (ONP) op huurlijnen, is de Helleense Republiek de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;

— de Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure."